

продължават тия дъто според правилото на изговора
 ржкето се изписува в' началото на всяко думи,
 при добавяне пак дъто нике не се изписува
 от правилото изговаряне на думите, напр. в'
 кепорер казват на аба тахаба, а на гл. хаб, и
 ли хаб — аба и тий се чуе хаба аба, влико аба ха
 ба — аба, хас кутих аз бранино. влико: аз кутих хас
 (чиста) бранино. Хита влико има. тий и другадъ,
 алва вт. ханва, ан, вт. хан или хараини вт. араини
 и др. Манка едн чену пентр. Кепорер, катривинца
 Синоков, Бедрев, може и другадъ, не чмекотъ вата
 крайни от думи не изакоити, които имат второ
 луге на тий, хато хаб, пиртв, ств. не може да та
 а. Намитъ сега стаа чдома

Аванирд. в. асе, аврот, вара.

авадим (ѡа) в. хавадим, новина, вост,

аваса (ѡа) в. хаваса, аманет шартаден

аване (ѡа) в. хаване

аван (ѡа) в. хаван, стиванца.

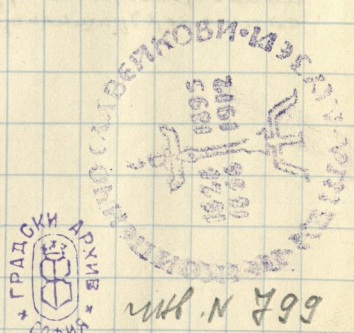
аване тир от аван, в. аян, амин, адна, голвину
 првди хора, твдти управители: измеха турци
 аване и кепорердаре и канидире и босчандине и
 той раси та аване и кадне, каде мина та чедота
 на сврне та се испровихе аване и кадне и монда
 та от Сиряхове енови П. С. кн. III р. 10-11.

авемгард (ѡа), чакот войски та, която се некарва
 на крвд

авантоса (ѡа) 1) првди мѡе. 2) старина, която
 турците на првд войската да я пави от исприятелот.

аванс (ѡа) 1) задаток, пел, кепорер. 2) в' врой, пе
 мни парии. 3) кредитувание с' парии се б'ожа. 4) на

ав (ѡа) 1) мов, да идит на ав, хов
 ни на ав. 2) в. та ав, от което ав
 и хив.

инв. N 799